

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Schiffer András ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Bártfai Beatrix ügyvéd) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen közérdekű adat közlése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. március 5. napján kelt 35.P.25.650/2013/4. számú ítélete ellen az alperes 5. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint + áfa összegű, ügyvédi munkadíjból álló együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül közölje a felperessel a S... E... működésével kapcsolatos - egyebek mellett a bérleti és bértartási szerződések, a készpénzforgalom, az árbevétel elszámolása, a növényvédőszer- és üzemanyag-felhasználás, illetve a termőterületen megtermelt és könyvelt hozamok valószínűségét vizsgáló - alperesi ellenőrzésről készített vizsgálati jelentés másolatát. Feljogosította az alperest, hogy a jelentésben felismerhetetlenné tegye a személyes adatokat. Végül arra kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.400 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint a felperes 2013. október 11. napján adatigényléssel élt az alperes felé, amelyben az alperes által a rendelkező részben foglalt tartalommal lefolytatott ellenőrzésről készített vizsgálati jelentés kiadását kérte. Az alperes a 2013. október 22-én kelt válaszában az adatok közlését megtagadta arra hivatkozással, hogy az ellenőrzés során a kormány, illetve a miniszterelnök vagy miniszterelnökségen működő jogi ügyekért felelős államtitkár utasítására járt el, ezért az ellenőrzési jelentés döntés megalapozását szolgáló adat, amely a keletkezésétől számított 10 évig nem nyilvános.

A felperes keresettel fordult a bírósághoz, amelyben az alperest az igényelt adatok kiadására kérte kötelezni.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint nem minősül adatkezelőnek, az legfeljebb a vizsgált intézmény, illetve a Kormány lehet. A jelentés vonatkozásában az alperes adatfeldolgozónak tekinthető, ezért a kért adatok kiadására nem lehet kötelezni. Emellett az általa készített jelentés döntést megalapozó adat, így az a keletkezésétől számított 10 évig nem nyilvános.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta. Határozatát a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésére, az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, 28. cikkére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 1. §-ára, 3. § 5., 9. és 18. pontjára, 26. §-ának (1) bekezdésére, 27. §-ának (5) bekezdésére, a alperes neveről szóló 355/2011. (XII.30.) Kormányrendelet (Kormr.) 2. §-ára, 35. §-ának (2) bekezdésére, 30. §-ára, valamint az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 65. §-ára alapította.

Rögzítette, hogy a peres felek között nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül. Megállapította, hogy az alperes az általa készített vizsgálati jelentés vonatkozásában adatkezelőnek tekintendő függetlenül attól, hogy a perbeli jelentést kinek a döntése vagy utasítása alapján készítette el. Az alperes ugyanis elkülönült, önálló szervezatként végzi ellenőrzési tevékenységét és egyértelműen közfeladatot lát el ezen tevékenysége során. Az alperesi szervezet a döntését meghozta azzal, hogy az ellenőrzési jelentést összeállította, mely tényen az sem változtat, hogy e jelentés megküldésre került a Kormánynak, aki a jelentés figyelembevételével intézkedéseket még nem hozott. Ennek ténye azonban az alperes számára nem teszi lehetővé a nyilvánosság Infotv. szerinti korlátozását.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Utalt a Legfelsőbb Bíróság BH2008.333. számú eseti döntésében megnyilvánuló ítélkezési gyakorlatra, mely határozat a per tárgyával megegyező tényállás alapján az alperes vonatkozásában született. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott az alperes által már az elsőfokú eljárásban is felhozott eseti döntéssel és az abban kifejtett érvek cáfolatára nem fordított figyelmet.

Megismételte az elsőfokú eljárásban már kifejtett érveit, miszerint a kiadni kért jelentés elkészítését az alperes nem saját hatáskörben rendelte el, célját sem ő határozta meg, hanem a Kormány utasítása alapján cselekedett, ezért adatkezelőnek nem az alperes, hanem a Kormány tekinthető a perbeli vizsgálat tekintetében. Az igényelt adatok kiadására az alperes ez okból sem kötelezhető.

Végül kifejtette, hogy az alperes által vizsgált anyagok nyilvánosságra kerülése a közérdek érvényesülésének szempontjából hátrányosabb következményekhez vezethetne annál, mintha a felperes nem jutna az igényelt adatok birtokába.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, meghozott érdemi döntését és annak kifejtett indokait azonban a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta.

A perben nem volt vitatott, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, továbbá az sem, hogy az általa készített vizsgálati jelentés közérdekű adat. A jogvita tárgyát annak eldöntése képezte, hogy az alperes a vizsgálati jelentés kiadását jogosan tagadta-e meg arra hivatkozással, hogy az olyan, döntést megalapozó adat, amely a keletkezésétől számított 10 évig nyilvános. A Fővárosi Ítéltábla e kérdés tekintetében az alperes érvelését osztotta, mert a BH2008.333 számú eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság által elfoglalt álláspontot a megváltozott jogi környezet ellenére a perbeli jogvitára is irányadónak tartja az alábbiak szerint.

Az alperes az Áht. 61. §-ának (3) bekezdése alapján végzi a feladatát, ellenőrzési hatáskörét az Áht. 63. §-a és a Kormr. 3. §-a szabja meg. A Kormr. 11. §-ának (3) bekezdéséből és 35. §-ának (1) bekezdéséből levezethető, hogy az alperes az egyes Kormány határozatok, valamint a miniszterelnöki vagy miniszteri utasítások által előírt ellenőrzési feladatokat látja el, ennek során összefoglaló vizsgálati jelentéseket készít az egyes ellenőrzési tevékenységei összefoglalásaként. Az összefoglaló vizsgálati jelentés fogalmát és tartalmát a 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 39-40. §-ai határozzák meg, lényegileg a korábbi szabályozással egyezően. Ebből kitűnik, hogy az ellenőrzésről készült összefoglaló vizsgálati jelentés az ellenőrzött, vagy az ellenőrzést megrendelő szerv döntésének megalapozását szolgálja, az nem tekinthető az ellenőrzést végző szerv döntésének. A perbeli vizsgálati jelentés ezért a Kormány döntését előkészítő olyan adat, amelynek nyilvánossága az Infotv. 27. §-ának (5) bekezdése alapján a keletkezésétől számított tíz évig kizárt.

Alappal hivatkozott arra is az alperes a fellebbezésében, hogy az általa készített jelentés tekintetében nem minősül adatkezelőnek, mert a kiadni kért jelentés elkészítését az alperes nem saját hatáskörben rendelte el, célját sem ő határozta meg, hanem a Kormány utasítása alapján cselekedett. A Kormány döntési kompetenciájába tartozó adatok tekintetében az alperes az Infotv. 2. §-ának 9. pontja szerinti adatkezelőnek nem tekinthető, ezért az általa lefolytatott ellenőrzés eredményeként létrejött közérdekű adat kiadására ez okból sem kötelezhető.

Mindezekből következően az alperes jogszerűen tagadta meg a felperes által kért közérdekű adat közlését, ezért az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett a kért adatok kiadásáról.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint megváltoztatta, és a felperes adatkiadás iránti keresetét elutasította.

A felperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint

kötelezte az eredményesen fellebbező alperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

Az per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2014. november 25.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: